

(Коротенький підручник для німців, що сильно дуже цікавилися нашою територією, та не встигли її вивчити, а за одним рипом і для тих, кому ще, таким-о робом, закортить, може, нашою територією зацікавитися).

Передмова

Складений нами підручник з географії дуже коротісінький, схематичний. За причину такого викладу для нас правило те, що нікому й ніколи не вдасться на довгий час на нашій території затриматися, — а навіщо ж довга географія для недовгого перебування? Тому, значить, коротісінька.

I. Просторінь

Просторінь нашої території неоднакова. Якщо брати її з заходу на схід од Сяну, приміром, до річки Волги, то вона дуже довга. Щоб її пройти, треба років зо два, а як брати навпаки — від ріки Волги до ріки Сяну, — вона значно коротша — її пробігають місяців за п'ять-шість.

II. Поверхня

Поверхня скрізь — "пересечённая". Хоч би куди пішов, хоч би де став — скрізь січуть.

І добре січуть! На капусту.

III. Гори

Гори — походження здебільша вибухового. Гірничі поклади, як про те свідчать найновітніші геологічні дослідження, складаються в основному з арійської породи.

По-німецькому — труппенберг, а по-нашому — падлогори.

IV. Грунт

Грунт — дуже інтересний. Як нігде в світі. Перегній із тих-таки ж порід, що й гори: арійської, італійсько-апеннінської... У ґрунті дуже багачко залізних хрестів і металевих ґудзиків.

V. Ріки

Найславнозвісніші: Волга, Дон, Дніпро, Дністер, Прут, Західний Буг, Південний Буг, Збруч, Серет, Сян, Неман, Вісла. Відзначаються тим, що на всіх цих річках, як із заходу на схід, так шпарко, що доводиться стовбура в одежі в них кидатись. Дехто дістається протилежного, але небагато.

VI. Моря

Найцікавіше Чорне море. Славнозвісне тим, що що більше приймає в себе кораблів, транспортів, катерів, самохідних барж із свастикою та з арійською расою, — то робиться все привітнішим, веселішим і голубішає. Хороше море. Веселе.

VII. Людність

Люди такі: ті, що жили тут здавна-давен, вони:

Якщо не жнуть, так німця б'ють.

А все ж не гуляють.

А ті, що прийшли з заходу, — ті гниють. Дідько з ними — хай гниють.

VIII. Ліси

Про ліси, мабуть, не варт говорити, бо все 'дно ті, для яких цього підручника пишеться, в ліс і носа не поткнуть: Сидір Артемович Ковпак так нажахав, що не тільки лісу, — куща жахаються.

ІХ. Залізниця

Як їхати із заходу на схід, усі поїзди приходять до однієї станції. Назва її "Укїс". Станція з величезними оперативними можливостями: може приймати і приймала за добу безліч ешелонів і з людьми, і з різноманітним вантажем.

Х. Міста

Сталінград. Ленінград. Ростов н/Д. Мелітополь. Орел. Курськ. Білгород, Харків. Київ. Кривий Ріг. Корсунь-Шевченківський. Севастополь. Тернопіль. Мінськ. Львів і багато інших. Це такі міста, що років через п'ятсот, а то й через тисячі, коли хтось про них нагадає представникові арійської раси, червоні кульки його чистопородної крові бліднішатимуть і одгвинчуватиметься гайка. Це ті міста, котрі "вже".

А є ще й такі міста, як Берлін, Мюнхен, Данціг і інші, котрі ще не "вже", але котрі скоро будуть "вже"... Тоді про них і поговоримо.